

лаиди“ подъ заглавие: „изчадие на славната Елада.“ Въ края на биографията била описана случката съ *Николаиди* въ Браила съ версията, че билъ битъ не отъ браилскитѣ български хъшове, а отъ гърцитѣ — патриоти, защото ги шпиониралъ. Прѣдмѣтната биография за Николаиди е била написана отъ Войникова, по даденитѣ нему свѣдѣния отъ *Райнова*, а прѣведена на гръцки отъ *Ивана*, и проведена въ нѣколко екземпляра до атинскитѣ вѣстници.

Вѣстницитѣ на Елада единогласно обвинили *Николаиди* въ „черно прѣдателство“ и го нарѣкли „подълъ атинянинъ.“ Битъ въ Браила отъ българскитѣ хъшове, изгоненъ отъ Цариградъ, като недостоеенъ шпионинъ, опозоренъ отъ вѣстницитѣ въ Атина, *Николаиди* се прѣдалъ на пиянство и развратъ и свършилъ съ самоубийство.

*Леонosz-Ефенди*, ревизора на докторъ Мирковичъ, рапортиралъ отъ Видинъ на *Шнайдерz-Ефенди*, че дѣлата на *Мирча* (шпионски псевдонимъ ва Докторъ Мирковичъ) били сигурни, че той, Мирчо е влѣзълъ въ диритѣ на едно тайно съзаклетие, и че скоро главатаритѣ на това „съзаклетие“ ще бждатъ прѣддени въ рѣцетѣ на Видинската полиция.

*Жйюли*, ревизора на Манолчо-Ефенди, въ устния си докладъ прѣдъ Али-паша нарѣкълъ Манола „най-вѣрния отъ вѣрнитѣ агенти на черния кабинетъ.“

И така „шпионската честь“ на шпионитѣ — българе била възобновена отъ шпионитѣ ревизори.

Но на шпионина абсолютно не може да се вѣрва, ето защо *Шнайдерz-Ефенди* натоварилъ Докторъ *Станкевичz* отдалечъ да слѣди за дѣлата на *Мирча* (Мирковичъ) и *Ивана* (Райновъ). Станкевичъ се боялъ да не би да се случи и съ него устроения скандалъ на *Николаиди*, та назначилъ — разбира се съ съгласието на *Шнайдерz-Ефенди*—за ревизоръ на *Мирча* и *Ивана* *Георги Живковz*, тогава учителъ въ гр. Руссе. Живковъ се срѣщналъ съ *Ивана* (Райновъ) въ гр. *Гюргово*. Отъ дума на дума „агентитѣ на черния кабинетъ“ дошли до сжщността на *инферналното* дѣло. Живковъ се исповѣдалъ, като прѣдъ духовникъ, на *Райнова*, а *Иванz* (Райновъ) раскрылъ на *Жака* (шпионски псев-